

Indenrigsministeren (*Knud Kristensen*): I Lov af 26. August 1941 om Overførelse af Kreditforeningslaan til Serier eller Afdelinger med lavere Rentefod er der en Bestemmelse om, eller rettere det er Lovens Hovedindhold, at man, naar Konverteringsmuligheder er inde, uden Efterpanthavernes Tilladelse kan gaa i Gang med Konvertering, selv om det skulde medføre en Forhøjelse af Hovedstolen med et mindre Beløb svarende til Omkostningerne plus en vis Forhøjelse som Følge af Kursforskellen. Bestemmelsen herom tog Sigte paa, at man i videst muligt Omfang skulde kunne udnytte Konverteringsmulighederne uden at afvente denne Tilladelse, der jo godt kunde tænkes at tage nogen Tid, saa at Konverteringsmulighederne i Mellemtiden kunde forsvinde.

Nu har det imidlertid vist sig, at der inden for Husmandskreditforeningerne er en anden Vanskelighed ved Konverteringens Gennemførelse, nemlig den, at der i Kreditforeningsloven er fastsat et Maksimumsbeløb for den Hovedstol, som maa udlaanes af disse Kreditforeninger, og det er for Landbrugsejendomme 12 000 Kr. og for andre Ejendomme 9 600 Kr. Hvis det nu drejer sig om et Laan, der er af nyere Dato, eller der forud for Laanet i Henhold til Særlovgivning er indskudt Prioriteter som Grundforbedringsprioriteter o. lign., og Laanets Hovedstol derfor er oppe i Nærheden af Maksimum, kan der altsaa indtræffe den Situation, at selv om i øvrigt alle Betingelser for Konvertering er til Stede, lader den sig ikke gennemføre, fordi Hovedstolen derved vilde komme op over det Laanemaksimum, som er tilladt i Henhold til Loven om Kreditforeninger.

Vi har i den Anledning modtaget en Henvendelse fra Jysk Husmandskreditforening, som har paapeget denne Vanskelighed. Da jeg maa anse det for at være ubetænkeligt, at man i saa begrænset Omfang kan forhøje Laanet ud over det nævnte Maksimumsbeløb, har jeg tilladt mig at fremsætte det foreliggende Lovforslag i det andet høje Ting, som har vedtaget det enstemmigt, og jeg anbefaler det ogsaa til dette høje Tings velvillige og hurtige Behandling.

Thomsen: Da mit Partis Ordfører i denne Sag, det ærede Medlem Hr. Steincke, er forhindret i at være til Stede, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig Behandling og Vedtagelse her i Landstinget.

Lovforslaget indeholder, som det frem-

gik af den højtærede Indenrigsministers Tale, en lidet omfattende Tilføjelse til Konverteringsloven af August 1941. Som det blev sagt, har det vist sig, at den Begrænsning, som Kreditforeningsloven af 1936 satte for Størrelsen af de Laan, som Husmandskreditforeningerne kan yde, nemlig 12 000 Kr. og 9 600 Kr. henholdsvis for Landbrugsejendomme og andre Ejendomme, har hindret enkelte i at faa konverteret deres Laan efter Loven af August 1941. Det maa derfor hilses med Tilfredshed, at man skaffer denne lille Sten bort fra Konverteringens Vej.

Naar Lovforslaget ikke medtager Laanene i de dobbeltmøntede Afdelinger, skyldes det vel, at Vanskelighederne og Usikkerheden her for Tiden er for store, men det er i øvrigt en udbredt Anskuelse, at Konverteringerne burde have gode Kaar i disse Tider og have floreret stærkere, end Tilfældet har været.

Kreditforeningen for mindre Ejendomme i Jylland har ønsket den her omhandlede Tilføjelse til Loven af 1941 som rimelig og praktisk for enkelte Laanere, og det ses ikke, at Kreditorernes Interesser herved gaas for nær. Jeg kan derfor paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling og hurtig Vedtagelse i det høje Ting.

Elmqvist: Mit Parti kan give Tilslutning til det, der ligger til Grund for dette Lovforslag, nemlig Ønsket om at fjerne de Hindringer, som i visse Tilfælde har været til Stede for, at Husmandskreditforeningernes Debitorer kan udnytte Loven af 26. August 1941 om Konvertering, idet vi finder det rimeligt og naturligt, at man fjerner disse Hindringer.

I Forbindelse med Lovforslaget har der i det andet høje Ting været rejst en Diskussion om to Forhold, dels Muligheden for at lette Konverteringen for de Laantagere, som har Laan i dobbeltmøntede Afdelinger, dels Spørgsmaalet om Muligheden for at gennemføre en almindelig Konvertering. Hvad det sidste Spørgsmaal angaar, skal jeg kun bemærke, at jeg tror, det vil være rigtigt indtil videre at fortsætte ad den Vej, man er slaaet ind paa med den enkeltvise Konvertering. Jeg skal ikke komme ind paa en Omtale af de Vanskeligheder og den Risiko, der vil være forbundet med en almindelig Konvertering, eller det, der kan fremføres baade for og imod en saadan, idet jeg anser en Diskussion derom for ørkesløs i Øjeblikket, men indskrænke mig til at bemærke, at der,